

Cairo' Nov. 5^{én} 1855.

K 513/P 25.

Édes Szanybácsi.

Alig öt hete vagy hat, hogy önt és később szüleimet
elhagytam; s mégis úgy tetted mintha host,
szüi holnapokat lenne már távollétem. Az
utcai tűzhely melegétől messze esvén, vilá-
gat is alig látom: de annál inkább vonzó-
dom mind a köhöz. Nem tudom másokban
úgy van-e, de bennem is szeretet melyet
az ismert egyénre és helyre kötök, oly
electricitás, mely a szívem fonalán, szár-
vagy egy mérföldet ugyanabban az órá-
táblán másodperczben fut meg.

Ezen formába vitta vágyát bizonysá-
golóul Szanybácsi; méltán feltehetően
hogy a rám sebesen jövő egészen új benyó-
másolnak egyidőre legalább egészen eltelhet

elmémet
— 1

elmémet foglalni. De ha én semmi kö-
rűlmények között sem tudnám egészen el-
szórodni ott honnantól, az itteniel levésért,
hetnél oly helyre is. Mert a benyomások
csak a részletekben újak; az egészet
jellem az mely hazulról olaszországba
onnan hozza, s hazulról ide kísért.
Magyar, olasz, arab; az az éi körűltől elég,
művelt és, múltját lemeti, siratja; s a'
halottnak nincs örököse. S' honnan
előre látom, hogy midőn egyiptomi s'
egyáltalán leleti elményeimet veresben
közé teendém, nem egy, éi talán ol,
vasta az addig megjelent pár toltémány,
mest egyhangúsággal fog vadolni; mindig
ugyanazt a' vastag panaszos húst hall,
vagy

ván pengeni. De mit legyen, ha kisebb val,
torávoval, ugyanazon hangulat lepett meg,
valodi vagy legalább igen elevenen képzelt
hangulat nélkül irni nem tudok, s nem is
akarok tudni.

Egyébiránt még igen keveset lapoztat,
sami, még a néhány órára lévő "pyramisok"
nál sem voltam; úgyhogy csak egy trükk
s egy Alexandria-i költeményemet küld
hitem meg. Az elsőnél alapszemélyét in
gen szeretném szépen megénekelve vagy
egy Kaulbachtól befestve látni. Sina,
sodir már mult siratait; és pedig a lob,
rognál mint kébe romjai lözött, Seru,
ésámben mint. Aheneben újra a multtal
találkozandom.

Sini₃

Ami az itteni jelen társadalmi viszonyok,
lat illeti; az arab egy szolgaságban elve-
medett piszkos csalo' nép, fegyver és kard,
sága az ereggéj, mesés statnyain öltö-
ve elrepült. Thaklodóiról minden Eu-
rópaias újítgatásait mellett sem so-
jót mondhatok. Ha Mehmed Pásli minden
lágerre mellett is alacsonyabb volt mint,
sem költői jellem lehetne; utódai épen
hétóránapi leleti kucse despoták.

Elet' verset kérem megférésemig aludni
hagyni, míg elbent kérem stranybácit,
ha ir. (Gesztenát) tudósítson Gyulaiáról
és működéséről; s ha még sem jött el
semmi, legyen szives szegény srülötteim,
nel ön maga pártját fogni.

Minde

53.) A' tengerről
Itt van újra itt előttem
Itt a' tenger, napsütötte.
Földre hullt égcsima habja,
Bátki annak gondolhatja
En az éjjel azt álmodtam
Hogy a' tenger ég volt hajdan
És míg jött voltak az angyalok
A' menyegzőreag benne laótt.

De az ég lön bűn skállása,
Lett az angyalok burása,
És velöl lehullt ez ég is
Esettrájnul szembődelis

A' hab alatt ott felütnék,
A' ha multjóra emlékeznek;
— A' tengert vesztü vällurra
A' vinnék vissza a' magasba!

55.

Afrika-ban

Mintha egy kivágott cserfa erdőjárnék,
Melyet hitvány, büdös bodza, faggal felvert,
De helyfel helyfel egy óriás törzs áll még,
Már csak gyantázva, mely koronát emelt:
— Melyből a' nemes vad kiholt kiköltözött
A' sas lehullt fészkün csalfa sarca csereg
A' toppant fáik helyét benőtt bokrak között
Kavasz róla kullog, gyávaryúl enyeleg;

Oly

Oly ékes lepett meg, a' midőn elhagyva
A' repülő gályát, a' fövenyre hagglam.
Selőskőr kerintél szét e' ronda nagyva
Népen, s hajdan híres Egyiptom országban.

Es ez az ország volt az országos apja?
- Szegény szegény öreg, újra gyermekkel!

E nép volt a' népek nepe? Porba rogyva
A' hűtermő földön mint egy megvetettél.

Es ez a' város hajb. nagy sándor várta?
- Hajdan ludományol' legrarottabb csüre.

Ronda kecseregyit rondább nép tapossa,
Múzsái maglyáján isar nos kéj' hevüle.

Odább a' sivatag. Űli néma halál,
Egy egy boltos pálma látárid isarmeg' elni.

Lábánál a' fellah törpe sarkára áll
S lombjától, bár futó árnyat látárid' érni.

Stármerre nézél, sromorú kerintél!
Ide még nem ömlir a' Nilusnak habja.
Éltél e' pusztának csupán a' történet
Múltarból eredő folyó vira adja.

(Alexandria Oct 19)

[Faint, mostly illegible handwritten text in German, likely bleed-through from the reverse side.]

[Faint, mostly illegible handwritten text in German, likely bleed-through from the reverse side.]

[Faint, mostly illegible handwritten text in German, likely bleed-through from the reverse side.]